

เตือนการระบาดของศัตรูพืช

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๗/๒๕๖๑ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑

โรคน้ำค้าง
ในพืชตระกูลแตง

โรคน้ำค้าง (เชื้อรา *Pseudoperonospora cubensis*)

เกิดจากการเข้าทำลายของเชื้อรา *Pseudoperonospora cubensis* (Berk. & M. A. Curtis) Rostovzev สามารถเข้าทำลายได้เฉพาะในพืชวงศ์แตงอาการจะเกิดเป็นปื้นเหลืองบนใบ ด้านหลังของใบอาจมองเห็นกลุ่มของเส้นใยหรือมองไม่เห็นด้วยตา จากนั้นปื้นสีเหลืองจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล โดยเริ่มเปลี่ยนจากกลางแผลออกไป โรคน้ำค้างมักจะเกิดขึ้นในเขตอบอุ่นและเขตร้อนชื้นที่มีปริมาณน้ำฝนและน้ำค้างพอเพียงกับระยะเวลาที่จะก่อให้เกิดการระบาดของโรคขึ้นได้ สภาพอากาศเหมาะต่อการเจริญของเชื้อคือ อุณหภูมิ ๑๖-๒๒ องศาเซลเซียส และความชื้นสูง จะทำให้มีการระบาดของโรคอย่างรวดเร็วทำให้ ใบของแตงแห้งและทำให้ต้นตาย ถ้าหากควบคุมโรคได้ไม่ดี จะก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรงทั้งในสภาพการปลูกในแปลงเปิด ในโรงเรือน และในสภาพการปลูกแบบอื่น ๆ

ลักษณะการเข้าทำลาย

ด้านบนของใบปรากฏแผลเหลี่ยม เล็กๆ สีเหลือง แตงกวาบางสาย แผลมีสีขาวหรือเทา ต่อมาแผล เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือเทาดำ ในตอนเช้า ถ้าสภาพอากาศมี ความชื้นสูง ตรงแผลบริเวณใต้ใบจะ พบเส้นใยของเชื้อรา ลักษณะ เป็นขุย สีเทาดำแดงที่เป็นโรคจะติดผลน้อย ผลมีขนาดเล็ก และความหวาน ลดลง หากเป็นโรคในระยะมีผลอ่อน จะทำให้ผลลีบเล็ก และบิดเบี้ยว ถ้า สภาพแวดล้อมเหมาะสม โรคจะ ระบาดอย่างรวดเร็ว ทำให้ใบเหลือง และแห้งตายทั้งต้น

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

๑. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค
๒. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น ๕๐ องศา เซลเซียส นาน ๒๐-๓๐ นาทีหรือคลุกเมล็ดด้วยสารเมทาแลกซิล ๓๕ % ดีเอส อัตรา ๗ กรัมต่อ เมล็ดพันธุ์ ๑ กิโลกรัม
๓. ไม่ปลูกพืชแน่นเกินไป เพราะจะทำให้มี ความชื้นสูง
๔. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศใน แปลงได้ดีและทำลายแหล่งอาศัยของด้วงเต่าแตง
๕. กำจัดด้วงเต่าแตง ซึ่งอาจเป็นตัวแพร่เชื้อรา สาเหตุโรค โดยการจับทำลาย หรือพ่นด้วยสารฆ่า แมลง (ตามคำแนะนำ ด้วงเต่าแตงแตง หน้า ๒)
๖. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคเริ่มระบาดพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรค พืช เช่น แมนโคเซบ + เมทาแลกซิลเอ็ม ๖๔ % + ๔ % ดับเบิ้ลยูจีอัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + ฟามอกซาโดน ๓๐ % + ๒๒.๕ % ดับเบิ้ลยูจีอัตรา ๑๐-๑๕ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดเมโทมอร์ฟ ๕๐% ดับเบิ้ลยูจี ๑๐ - ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕ - ๗ วัน
๗. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

ข้อมูลอ้างอิง : ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ช่วงวันที่ ๗ - ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

นางสาวกฤติยาพร อินทร์พงษ์วัฒน์ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร : รายงาน

e - mail : wangnoi_๑๑@hotmail.com โทร. ๐๓๕-๒๗๑๐๖๖

จัดทำโดย : สำนักงานเกษตรอำเภอวังน้อย